

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kdy je potřeba souhlasu druhého manžela při jednání týkajícího se společného jmění?

Občanský zákoník vychází především z rovnosti manželů ohledně rozhodování při právním jednání, které se týká podstatných záležitosti a způsobu života rodiny. Základním pravidlem tedy je, aby se manželé ohledně těchto podstatných záležitostí spolu dohodli. Je zřejmé, že mezi podstatné záležitosti, kdy je potřeba souhlasu druhého manžela, nebude spadat např. každodenní nákup stravy, nákup ošacení[1] apod.

V případě, že nastane rozpor mezi rozhodováním o podstatných záležitostech (může se jednat např. o umístění společné domácnosti, změna bydliště apod.), je možno nahradit tento souhlas druhého manžela rozhodnutím soudu. Dle mého názoru bude docházet k této situaci zcela sporadicky. Nemyslím si, že by manželé kvůli rozporu chtěli podstoupit zdlouhavý soudní proces. Na druhou stranu, pokud výše uvedená situace nastane, měl by soudce hodnotit povahu věci. Zejména to, jak moc je záležitost, pro kterou druhý manžel nechce udělit souhlas, výjimečná. Soudce by měl při posuzování věci hodnotit situaci i z časového hlediska. Zda se opakuje často, či jde pouze o sporadickou potřebu[2]. Soud bude muset rovněž zvažovat, zda se jedná o případ, kdy manžel nemá vážného důvodu k odepření souhlasu či se jedná o věc, která by mohla zasáhnout do zájmu rodiny. Zákon zde nerozlišuje navrhovatele žaloby na nahrazení souhlasu. Z tohoto lze vyvodit, že navrhovatelem může být jak manžel, který souhlas nechce udělit, tak i ten který bude žádat o udělení souhlasu. Z procesního hlediska bude věcně příslušný okresní soud, v jehož obvodu má žalovaný bydliště. Prioritou při soudním řízení bude jednoznačně vést účastníky řízení k dohodě.

Dalším případem, kdy je potřeba souhlasu druhého manžela, je ten, kdy chce manžel nakládat s věcí nezanedbatelné hodnoty, která je součástí obvyklého vybavení domácnosti. [3] Obvyklé vybavení domácnosti nynější občanský zákoník přesně vymezuje oproti předchozí úpravě. O obvyklé vybavení domácnosti se jedná při kumulativním naplnění těchto znaků:

- jde o soubor věcí movitých,
- slouží k běžným životním potřebám rodiny a jejích členů
- jednotlivá věc musí náležet oběma manželům společně, nebo jednomu z nich.[4]

Je zřejmé, že tato situace a případné dovolání se neplatnosti při naložení s věcí bez souhlasu druhého manžela, se bude posuzovat vždy případ od případu, avšak vždy bude potřeba vzniklou situaci soudit dle obdobných situací.[5] Při případném dovolání se neplatnosti je důležité mít na paměti, že se nejedná o absolutní neplatnost, nýbrž o relativní. Manžel, který souhlas neudělal a byl při nakládání s věcí nezanedbatelné hodnoty opomenut má možnost se dovolat, avšak jedná se pouze o jeho volbu, zda tohoto práva využije, z čehož plyne i to, že naložení bez souhlasu nelze označit za vadu, která by vedla k absolutní neplatnosti. Občanský zákoník nestanovuje jakou by měl mít případný souhlas formu. S přihlédnutím k zásadě bezformálnosti, mám za to, že forma může být i ústní, a to i tam, kde zákon vyžaduje zejména písemnou formu.

Souhlas druhého manžela hraje svou roli také při převzetí dluhů za trvání manželství. Dluhy, které převzali manželé za trvání manželství, jsou součástí společného jmění s výjimkou, kdy tyto převzal pouze jeden z manželů bez souhlasu druhého manžela a nejednalo se o obstarávání každodenních či

běžných potřeb rodiny.[6] Z tohoto lze vydedukovat, že součástí společného jmění jsou dluhy převzaté jen jedním manželem v případě, že souvisejí s obstaráním každodenních či běžných potřeb rodiny. Co se týče formy nesouhlasu, tak zde se vyžaduje výslovný nesouhlas druhého manžela s převzetím dluhu a to bez zbytečného odkladu[7] poté, co se o vzniku dluhu tento manžel dozví.[8] Při vyslovení takového to souhlasu, bude dluh uspokojen z výlučného majetku manžela, který dluh na sebe převzal.

Závěrem lze konstatovat, že k udělení souhlasu druhého manžela rozhodnutím soudu, nebude dle mého názoru běžné. Zákonodárce vychází především z dohody obou manželů jak ohledně nakládání s věcí nezanedbatelné hodnoty, tak i ohledně rozhodování o podstatných záležitostech rodiny.

Mgr. Markéta Cibienová

e-mail: m.cibienova@seznam.cz

---

[1] Mezi běžné záležitosti patří čerpání společných úspor na úhradu potřeb společného dítěte v přiměřeném rozsahu a nákup běžného ošacení. Viz Rc 46/1966.

[2] Lenka Westphalová, Ondřej Spáčil: Nová právní úprava osobních vztahů mezi manžely. Právní rozhledy 6/2013, s. 216.

[3] Ust. § 698 odst. 2 zákona č. [89/2012](#) Sb., občanský zákoník In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 13. 5. 2015]. (Dále jen „ObčZ“)

[4] HRUŠÁKOVÁ, Milana a kol. Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975), 1. Vydání. V Praze: C.H. Beck,2014, s. 120.

[5] HRUŠÁKOVÁ, Milana a kol. Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975), 1. Vydání. V Praze: C.H. Beck,2014, s. 122.

[6] Ust. § 710 ObčZ.

[7] Ke lhůtě „bez zbytečného odkladu“ viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, ze dne 10. 12. 2013, ze kterého lze vyčíst, „že jde o velmi krátkou lhůtu, jíž je míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu. Jde o lhůtu v řádu dnů, maximálně týdnů, v co nejkratším časovém úseku.“

[8] HRUŠÁKOVÁ, Milana a kol. Občanský zákoník II. Rodinné právo (§ 655–975), 1. Vydání. V Praze: C.H. Beck,2014, s. 188.

Další články:

- [Poučení z krizového vývoje v kauze bitcoiny](#)
- [EUDAMED: Jednotná databáze mění pravidla hry na trhu zdravotnických prostředků](#)
- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Pohled přes hranice - natáčení pornografických klipů jako důvod výpovědi z nájmu bytu](#)
- [Nařízení EU o umělé inteligenci a jeho dopady na využití jazykových modelů v advokátní praxi](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)